

Hirdetések – 2017. május 14.- én

- Ma a németek készítenek finom ebédet. Délután 1:00 órakor pedig anyák napi műsort mutatnak be.
- Szintén ma 1:00 órai kezdettel indul elsőáldozásra felkészítő tanfolyam a Szent Istvánban. Érdeklődő szülők és gyermekek jelentkezzenek ekkor a Láni Teremben.
- Május 21.-en Zsófia nővér ebéd után tart hittan oktatást családoknak, szülőknek és gyerekeknek. Ezután a templomban tart előadást a felnőtteknek a házasság szentségéről.
- Június 3.- án, vasárnap a mise után a Szent István Egyesület gyűlést tart a plébánián.

Betegeink;

• Rácz Károly	Szabó István
• Bános Magdi	Vodnánkné Túri Ildikó
• Iván Teri	Batta Eve nővér
• Kovács Ibolya	Szuromi Anzelm atya
• Dr. Áaron Kheriaty	Juhász Kató
• Szolga Bálint	Redler Mária
• Gasztonyi Feri	Dudás Ferenc

Halottaink;

• Lantos Rezső	Szuromi Carin
• Mohos Piroska	Simko Terézia
• Nagy Lajosné Erzsébet	Jancsó Gyula
• Szopkó Elenóra	Tóth Csaba
• Sándor Valéria	Zima Floriánné
• Samay Ildikó és Attila	Shirley Snyder
• Dr. Sólyom Lajosné	Balogh Katharina
• Herczegfalvi Jolán	Simon Mária

(Jn14,1-12) A mózesi törvények előtti időben – amint az egész világ éppen elfordult az igaz egy-Isten imadásától a hamis bálványok imadására – Isten tisztán elhatárolta magát a bálványoktól: Ő Ábrahám Istene, amazok nem! Évszázadok múltán, midőn a Törvény kihirdettetett, a szent hegyen Isten először nyilvánította ki Mózesnek az Ő titokzatos nevét. Ez megmutatta, hogy Isten kimondottan felsőbbrendű. Környezetünk minden részletének megismerésére fogalmakra van szükségünk. A szokásos észlelt dolgoktól eltérően, Isten nem Valami, hanem Ő csupán van, és kész! Az Aki vagyok név olyan tökéletes egyszerűségről szól, hogy az értelmünk képtelen Istenbe kapaszkodni. Bálványimádók, akik állathoz vagy emberhez hasonló hamis isteneket imádnak, de bizonyos mértékig bárki más is az, aki elméjében véges fogalmat próbál kialakítani a végtelen Istentről. Úgy tűnt, hogy az Istennel való személyes kapcsolathoz vezető út hirtelen áthatolhatatlan torlaszba ütközik. Csupán Mózesről mondják, hogy Istent színről színre láthatta.

Fülöp az Isten efféle boldogító látását kérte ily módon: „Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, s az elég lesz nekünk.” Vagyis ennél kevesebb nem lenne elég! Mint Fülöp a mai evangéliumban, mi is határt szabhatunk a hitünknek: Hiszek neked, Urunk, de íme, ezek a feltételeim. Az igaz, hogy kell legyenek bizonyos feltételeink, különben a hitünk hiszékenységgé válik, de fogadjuk el a feltételeket Istentől, mint amilyenek a Jézus által

művelt csodák, és ne ragaszkodjunk olyan megcáfolhatatlan bizonyítékhoz, amely egyedül képes kielégíteni értelmünk kíváncsiságát. Előzőleg az Isten népe nem követhette az útján Mózeset, az ő fejüket. Számukra nem volt út Isten szent hegyére. Most azonban, a kegyelem korában, mi tagok egy test lettünk a főnkel, Jézussal. Ahová megy, nekünk, tagoknak követnünk kell Őt. Így lett Jézus – a keresztség által – a mi utunk a felfoghatatlan Szentháromságba. Izajás ezt így jövendölte meg: „Sehol sem ártanak, s nem pusztítanak az én szent hegyemen, mert a föld úgy tele lesz az Úr ismeretével, mint ahogy betöltik a vizek a tengert.” (11,9)

Az apostolok öt érzéke – Jézusra irányítva – felfogott valamit. Áthatolva az érzékelt adatokon, az elménk felfedezett valakit, akivel megismerkedtek. Azontúl a hitük mondta meg, ki is az a valaki: az Örök Ige – a Szentháromság második isteni személye. Krisztus az elménkbe vési az egyedül érvényes képet, melynek révén igazán megismerhetjük a láthatatlan Istent (lásd Kol 1,15) Ezért mondja Jézus, „Aki engem látott, az Atyát is látta.” Egyszóval a hit révén lett Jézus a mi igazságunk, a szentáldozásban pedig az életünk is. Reményünk szerint odaát a mennyországban valamikor Jézushoz hasonlóak leszünk – szegények, tiszták és engedelmesek; ahol egyik szent sem birtokol mást, mint a legszentebb Háromságot; ahol nincs házasság, sem adás benne; sem nincs a legkisebb eltérés Isten szent akarata és a szenteké között. Így legyen! Ámen!

English / 2017 Easter 05A

(Jn14:1-12) In the days before the Mosaic Law, just when the whole world was turning from true worship of the one God to the false worship of idols, God clearly distinguished Himself from these new false gods: He was the God of Abraham; they were not. Centuries later, when the Law was promulgated, God revealed His mysterious name for the first time to Moses atop the holy mountain. This name revealed God's utter transcendence. We depend on concepts for our knowledge of everything around us. Unlike the beings we routinely experience, God isn't something in particular; He simply is - period! His name, "I am" speaks of a simplicity so perfect that in God there is no footing for our minds to gain! Those who fashioned false gods in the likeness of animals or men were idolaters, but to a certain extent so was anyone else who tried to fashion in his mind a finite concept of the infinite God. Suddenly, the way to a personal relationship with God seemingly ended at an impenetrable roadblock. Only Moses was said to see God "face to face."

This beatific vision is what Philip asked for when he said, "Master, show us the Father and that will be enough for us!" The implication is that anything less wouldn't be enough! Like Philip in today's gospel, we too can set limits for our faith: I'll believe you, Lord, but here are my preconditions. Of course we must have some conditions, otherwise faith becomes gullibility; but they must be the ones God offers – like the miracles performed by Jesus – not the absolute proof that alone will satisfy our curiosity. Formerly, the members of God's people couldn't go where Moses, their head, went. There wasn't a way for them to God's holy mountain. Now, however, in the age of Grace, Jesus, our head, and we His members have become one body. Where our Head goes, we His members must follow. This is how Jesus through Baptism has become our way into the impenetrable Trinity. Isaiah prophesied this, saying, "Nothing will hurt or destroy in all my holy mountain. And as the waters fill the sea, so the earth will be filled with people who know the Lord." (11:9)

Looking upon Jesus, the apostles' five senses perceived something. Their reason, piercing through the data of sense, discerned someone with whom they became acquainted. Faith then told them who that someone was: the Eternal Word, the second divine person of the Blessed Trinity. Christ presents our minds with the only valid image by which we can truly know the invisible God. (See Col 1:15) That's why Jesus says, "Whoever has seen me has seen the Father." This is how Jesus has become our truth in faith. He is also our life in Holy Communion. Heaven is where all of us hope someday to be like Jesus - poor, chaste and obedient; where no saint possesses anything else besides the Most Holy Trinity; where there is neither marrying nor giving in marriage; nor is there the slightest difference there between God's holy will and the saints'. So be it! Amen!